

[Glønborg]

til, at Kristeligt Folkeparti klart kunne tilkendegive sin stilling til dette problemkompleks, er jeg alligevel tilfreds med, at vi har fået et yderligere arbejde i udvalget med tillægsbetænkningen. Det har været nødvendigt til afklaring for nogle af de andre partier.

Kristeligt Folkepartis holdning er i tillægsbetænkningen beskrevet i forhold til de ændringsforslag, der er kommet på bordet siden. Men da det hele er lidt kompliceret, kunne nogle måske misforstå og mistolke vores holdning, og derfor vil jeg gerne, uden noget som helst ønske om at være polemisk, gøre rede for, hvorfor vi indtager de standpunkter, vi gør, til de forskellige ændringsforslag.

Ændringsforslag nr. 1, som går ud på at fjerne det, der blev skrevet om bræmmer i betænkningen, stemmer vi naturligvis for ud fra ønsket om at skaffe mulighed for en bedre og mere rimelig beskrivelse af de bræmmer, som vi ønsker. Jeg er enig i miljøministerens bemærkning om, at der var kommet for meget med i det forslag, som blev vedtaget ved andenbehandlingen. Det kan vi selvfølgelig fra Kristeligt Folkepartis side fralægge os ansvaret for, eftersom vi tilkendegav, at vi ikke ville stemme for det.

Ændringsforslag nr. 2 giver faktisk en udmærket beskrivelse af en bræmmeordning. Jeg kan sige, at det, der er beskrevet her, helt svarer til Kristeligt Folkepartis ønsker om en bræmmeordning. Derfor kan vi naturligvis ikke få os til at stemme imod ændringsforslag nr. 2, for det kan nærmest ikke beskrives bedre.

Men der mangler jo noget væsentligt, og det er det, vi har skrevet i vores betækningsbidrag. Vi vil ikke være med til at lave disse bræmmer, før det juridiske og økonomiske grundlag for at yde en erstatning er tilvejebragt. Når jeg skriver juridisk grundlag, tænker jeg ikke særlig meget på Fynsagen, for jeg mener egentlig ikke, den har meget at gøre med det foreliggende lovforslag. Jeg tænker mere på mulighederne for at få afklaret, om EF's støtteordninger kan bruges.

Jeg er enig i miljøministerens betækningsbidrag, hvor der skrives, at dette lovforslag ikke medfører erstatningspligt. Men det er jo ikke forbudt at give en erstatning, selv om man ikke er forpligtet til det, og vi ønsker, at landmændene på den ene eller anden måde skal have en vis erstatning for det tab, de lider.

Kristeligt Folkeparti holder af bræmmer, vi vil gerne have dem, og vi synes, de er beskrevet udmærket her. Derfor har jeg forsøgt med både venlige og hårde ord, men først og fremmest med saglige argumenter, at forklare mine bræmmevenlige venner, at hvis man virkelig har forståelse for problemerne, bør man sørge for, at de mennesker, der har disse bræmmer tæt inde på livet, nemlig landmændene, som går op og ned ad dem hver dag og i et vist omfang har lov til at bruge dem til en masse fornuftige formål, også får en positiv indstilling til dem.

Hvor ville alting være meget skønnere, hvis vi bræmmevenner kunne blive enige om at vise så megen tålmodighed, at vi kunne vente, til vi har råd til at gøre landmændene venligt stemt over for bræmmerne. Men jeg må jo konstatere, at enten er mine overtalelsesevner ikke gode nok, eller også er der nogle ører og nogle hjerter, der er hårdt tilfukkede. Derfor står vi i den situation, som vi står i nu, og derfor må Kristeligt Folkeparti desværre med blødende hjerte undlade at stemme for det, som vi gerne så gennemført. Vi kan altså hverken stemme for eller imod ændringsforslag nr. 2 ud fra vores klare holdning om, hvordan det her skal laves, og hvornår det skal laves.

Da indholdet af miljøministerens bidrag til tillægsbetænkningen ikke tvinger én til at stemme for forslaget, men kun er beskrivende, har vi naturligvis kunnet tiltræde dette afklarende betækningsbidrag.

Så ville nogen vel vente, at vi kunne stemme for ændringsforslag nr. 3, som er stillet af Fremskridtspartiet, eftersom vi ønsker, at der skal kunne gives erstatning. Men Fremskridtspartiets ændringsforslag taler kun om én bestemt form for erstatning, nemlig i forbindelse med ekspropriation, og da vi er enige med en række andre partier og miljøministeren om, at staten ikke bliver erstatningspligtig ved gennemførelsen af denne lov, vil vi naturligvis ikke binde os til denne form for erstatningsordning, men vil have frihed til at finde en anden. Og derfor stemmer vi naturligvis imod ændringsforslag nr. 3.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Der har været stillet mange spørgsmål i denne sag, og mange af dem er også blevet læst op.